

Prekentekest: Mark 5,25-34

Det var en kvinne der som hadde hatt blødninger i tolv år. Hun hadde lidd mye hos mange leger. Alt hun eide, hadde hun brukt uten å bli hjulpet; det var heller blitt verre med henne. Hun hadde fått høre om Jesus og kom nå bakfra i folkemengden og rørte ved kappen hans. For hun tenkte: «Om jeg så bare får røre ved klærne hans, blir jeg frisk.»

Med en gang stanset blødningen, og hun kjente på kroppen at hun var blitt helbredet for plagen. I det samme merket Jesus at en kraft gikk ut fra ham, og han snudde seg i folkemengden og sa: «Hvem rørte ved klærne mine?» Disiplene sa: «Du ser hvordan folk trenger seg inn på deg, og så spør du hvem som rørte ved deg!» Men Jesus så seg omkring for å få øye på den som hadde gjort det.

Kvinnen skalv av redsel, for hun visste hva som var skjedd med henne, og hun kom og kastet seg ned for ham og fortalte ham alt som det var. Da sa han til henne: «Din tro har frelst deg, datter. Gå bort i fred. Du skal være frisk og kvitt plagen din.»

Slik lyder det hellige evangelium.

Denne hendelsen skjedde mens Jesus var på vei for å redde datteren til synagogeforstander Jairus. Hva gjør man ikke for å redde sitt barn! Jairus bønnfalt Jesus om hjelp, og nå var selveste Jesus på vei hjem til Jairus. Måtte han bare rekke fram i tide!

Så skjer dette underveis. Jesus blir forsinket. Han stopper opp. Noen har rørt ved hans kappe! Sett fra Jairus perspektiv; en katastrofe hvis Jesus kommer for sent til å redde hans datter. Sett fra disiplenes perspektiv; en absurd situasjon. Folk trengte jo på fra alle kanter. Hadde vel ikke alle langs veien rørt ved hans kappe? Men sett fra Jesus sitt perspektiv; det var en kraft som gikk ut, Guds helbredende skaperkraft, men hvor var hun som ble helbredet? Sett fra kvinnens perspektiv; kunne jeg bare bli frisk ved å røre ved en flik av hans kappe, skal jeg aldri bli til bry, bare leve et stille liv i skyggen.

Var det slik hun tenkte? Hun hadde nærmet seg Jesus bakfra. Hun hadde ikke gitt seg til kjenne. Ganske annerledes enn de mange påtrengende og frimodige. Var hun en kvinnelig Sakkeus? Heller ikke han ville gjøre seg synlig, men Jesus ville det annerledes. Slik også med henne. Var hun blant dem som heller ville synke i jorden enn å bli oppdaget? Og det fines mange slike i dag, folk som ikke regner seg med til det gode selskap i menighetens midte, men holder seg på avstand, som synes det er for utenkelig å stå der ansikt til ansikt. For hva skulle en si? Hvordan skulle en oppføre seg? Hva ville folk si?

Så skjer det iblant at Jesus stopper opp, som for å invitere; i dag er det din tur å komme fram, du som har berørt meg bakfra, du som har bedt en stille bønn. Kanskje var det sykdom. Kanskje var det en bønn for et familiemedlem. Kanskje

var det deg personlig det gjaldt, ditt liv i en større sammenheng, kanskje enda til ditt åndelige liv.

Vet dere, Jesus er slik også i dag at han oppdager den som berører ham bakfra. Noen legger likevel på sprang når de hører hans stemme, når de kjenner kallet til å stoppe opp, når det suser i hodet og pulsen banker i trommehinnene. Andre stanser, lytter; var det meg du ville noe Jesus?

Kvinnen med blødninger ble redd. Jesus var hennes siste håp. Er det flaut med underlivsplager i dag, var det ikke bedre den gang da en dertil ble gjort kultisk uren og isolert fra folk. Strengt tatt var det så alvorlig at hun berørte Jesus, at nå ved hennes berøring ville Jesus bli gjort kultisk uren og måtte gjennom renselsesprosedyrer før han kunne vende tilbake til sin gjerning. Og hva da med Jairus' datter og oppdraget han egentlig var ute i?

Så skulle det vise seg at med Jesus kom en ny tid og en ny pakt. Han sa at sabbaten er til for menneskenes skyld, og med den nye pakten i hans blod skulle de gamle seremoni- og hellighetsreglene tilhørende den gamle pakt avskaffes. Noe nytt skulle komme og noe gammelt avskaffes.

Men lite visste hun med blødninger om dette. Hva som fór gjennom hodet hennes i det hun ble tatt på fersk gjerning, aner vi ikke. Det står at hun skalv av redsel, for hun visste hva som var skjedd med henne, og hun kom og kastet seg ned for ham og fortalte alt som det var.

For et øyeblikk i hennes liv! Nå var hun midtpunkt for folks oppmerksomhet. Alle som best liker seg i bakgrunnen kan jo forestille seg hvordan det måtte være, midt i folkevrimmelen. Og vi kan spørre; hvorfor gjorde Jesus dette? Kunne hun ikke heller få være i fred med sin stille glede over helbredelsen?

Nei, Jesus ville møte henne forfra. Og før den triste beskjeden om at Jairus sin datter var død nådde folkemengden, møtte Jesus den helbredede kvinnen med ordene: «Din tro har frelst deg, datter. Gå bort i fred.»

Hva kan vi lære av dette? Jeg tror det er mange slike som hun med blødninger. De vil ikke være til bry. De vil ikke søke oppmerksomhet. Motivene kan være så ulike. De vil like fullt ha en bit av Jesus, en berøring og nærmer seg Jesus bakfra, eller på skrå fra siden uten å bli sett.

Jo, det går an å berøre Jesus bakfra, men det blir ikke et møte uten at Jesus merker det. Og merker han det, så vender han sitt ansikt mot deg. «Din tro har frelst deg, datter,» sa Jesus til kvinnen. Etter møtet med Sakkeus, sa Jesus til ham: «I dag er frelse kommet til dette huset, for også han er en Abrahams sønn.» Og Jesus sa: «For Menneskesønnen er kommet for å lete etter de bortkomne og berge dem.» Luk 19,9f.

Hvor viktig det enn er med bønnesvar og helbredelse, er frelsen klart det aller viktigste i et menneskes liv, for det får følger for evigheten. Derfor må vi møte Jesus forfra slik Jesus møter mennesker som søker hans frelse den dag i dag,

slik vi kjenner det med ord fra den aronittiske velsignelsen: «Herren la sitt ansikt lyse av over deg og være deg nådig. Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred!» 4Mos 6,24-26.

Jesus vil kontakt. Han møter oss i Ordet som forkynnes. Han møter oss i kirkens sakramenter. Tenk ikke at lille jeg er ikke viktig nok, at det finnes så mange andre som mer trenger oppmerksomhet og hjelp. Hvis Jesus stopper opp og ser deg, er det hans eget ansvar. Jairus' datter ble siden vakt til livet. Et ekstra stopp underveis rokket ikke ved Guds gode plan for henne. Siden har Jesus stoppet opp ved mange.

Jeg tror Jesus stanset denne kvinnen, slik han også stoppet opp ved Sakkeus der han satt i et morbærtre, fordi han ville rekke ut sin hånd til frelse. For disse nokså alminnelige menneskene ble dette det viktigste som skjedde i deres liv. Ingen av dem hadde ambisjoner om å bli omtalt i verdens mest leste bok. Men gjennom sine stille og anonyme eksempler, har de gitt frimodighet til andre stille blant oss til å gi seg til kjenne.

Jesus, ikke bare tåler at du tar kontakt, men han vil det også gjerne. Det var jo derfor Jesus kom for å gi sitt liv til soning for alle våre synder, for så å stå opp til et nytt liv som han også gir oss del i gjennom nådens midler. I gudstjenesten møter Jesus oss gjennom nådens midler; Ordet som forkynnes, dåpen som er starten og nattverden som vi trenger i fortsettelsen av livet som kristen. Et liv i nåde er å leve vendt mot Jesu ansikt.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.